

לחס אתבה ודמיון הוצג בפסטיבל במקום סרט אחר, תרזה, בהשתתפות מרתה תורן, אשר הוצא ממנו ברגע הראשון כאמתלה של זקלה טכנית. האמת היתה כי תרזה לא עלה יפה והאיטלקים ניצלו את הזמן שעמד לרשותם בתוכנית ההצגות להגיש סרט משובח ממנו. אולם הקומדיה העליונה, שזכתה לתשואות רמות, הוצגה "מחוץ לתחרות" ללא אפשרות לזכות בפרס.

מלכת הפסטיבל היתה ג'ינה לולובריג'ידה. שהיא בניגוד גמור למרבית הכוכבים, יפה בכשרה לא פחות מאשר בצילה שעל הבד. היא הופיעה בקאן אישית ועל הבד — בשני סרטים : לחס, אתבה ודמיון עם ויטוריו דה סיקה (ששיחק, אך לא ביים) ובהמשך הגדול, סרט צרפתי, בו הופיעה כאשת-חברה.

ג'ינה

סרט קצר שהפיק באנגליה גיימס ברוטון, אמריקאי, שיעשע את אלה מבאי הפסטיבל שהומור מן הסוג הקרוי "כלב שעיר" — קצת לא הגיוני, קצת מטורף ולעתים אפילו עמוק — אינו עשוי להרדימם. עשרים דקות אלה של סוריאליזם טהור (ובמקצת גם לא טהור) היו מן המבריקים בקאן.

בריטניה

ושלבד שדיגלן יתנוסס שבועיים ברוח היס-תיכונית הטובה, מתחת לשמיים הצחים של חוף התבלת. אודחי הפסטיבל שילמו כמיהוקים כעד גאוותן הלאומית של מדינות אלו. דגל ישראל נעדר הפעם והישראלי היחידי בקאן לא היה נאלץ, כמו שעשתה עתונאית נורבגית, להתשאל בשיחות פרטיות על איכותה הירודה של התוצרת הביתית.

האיכות הירודה באה לא רק מארצות כמו נורבגיה, לוקסמבורג, בלגיה, מצריים, יוון, מקסיקו, איסלאנד, מרוקו, פאקיסטאן, דרום-אפריקה ויוגוסלביה. גם ענקי-הקולנוע : צרפת, בריטניה, ארצות-הברית, ברית-המועצות והודו, שלחו הפעם, בצד סרטים טובים בודדים, יצירות הסרות-ערך. בחירתם של אלה שלא היתה להם ברירה היתה מובנת, אבל המבחר מן הארצות העשירות בסרטים התמיה מאוד. רק שניים מאליה-קולנוע, איטליה ויפאן, שיגרו לקאן את מיטב תוצרתן.

ארץ צפונית זו מפיקה מדי שנה סרטים משובחים. לקאן נשלחו משבדיה שני סרטים נאים : ההרפתקה הגדולה. סרט חצי-עובדתי

שבדיה

המסקנה : יבול הסרטים העולמי של 1953/4, כפי שהשתקף בפסטיבל הסרטים השביעי